

Utlendingsdirektoratet
Hausmanns gate 21
pb. 8108 Dep.
NO-0032 Oslo

Deres referanse:

Vår referanse:

Sted, dato:

09/4907-80/SRBY

2014.965.008

Oslo, 29.08.2014

Høring – Registrering av identitetsopplysninger i utlendingsdatabasen (UDB)

Nasjonalt ID-senter viser til høring fra Utlendingsdirektoratet datert 10.6.2014.

Vi vil innledningsvis si at vi imøteser Utlendingsdirektoratets initiativ til å revidere hvilke opplysninger som skal registreres i Utlendingsdatabasen (UDB).

Innspillene våre vil bli presentert i kronologisk rekkefølge etter slik de er presentert i selve høringsnotatet av juni 2014. Deretter vil vi kommentere enkelte ting i høringsnotatet fra oktober 2011 som vi anser ikke blir dekket av innspillene til høringsnotatet av juni 2014.

Kommentarer til høringsnotatet av juni 2014

Punkt 2.1 Identitetsopplysninger

Primært anbefaler vi at fremfor å redusere antall alternativer, at det utarbeides en oversikt over hvilke innleverte ID-dokumenter som medfører at dagens alternativ, «dokumentert», kan beholdes. Denne oversikten, som kan være noe lignende utlendingsforskriften vedlegg 4, bør gjøres kjent for samtlige etater som utfører registreringer i Utlendingsdatabasen. ID-nettverkets arbeid, som også Utlendingsdirektoratet er en del av, med utarbeidelse av felles standarder for hva som regnes som «dokumentert» ID kan være et godt sted å begynne på en slik felles oversikt.

Videre er «dokumentert» identitet hovedregelen for innvilgelse av en tillatelse i Norge og et begrep som benyttes i lovverket, og derfor bør beholdes. Ved å kutte ut alternativet «dokumentert», og istedenfor ha en kategori «sannsynliggjort» som vil inneholde svært mange ulike grupper og vurderinger, vil gjøre det vanskelig på en enkel måte å lese ut fra datasystemene hva som i den konkrete saken er lagt i begrepet «sannsynliggjort». Vi vil også få saker som merkes «sannsynliggjort», men som faktisk er saker hvor identiteten er dokumentert og muligens i tillegg foretatt dokumentundersøkelser/verifiseringer som bekrefter at dokumentet er ekte.

Dersom det ovenfor nevnte ikke gjennomføres, kan forslaget om å endre antall alternativer til bare «sannsynliggjort» eller «ikke sannsynliggjort», høres fornuftig ut. Når det opplyses at det per i dag ikke er en etablert enhetlig praksis, så vil registreringene som gjøres kunne føre til at man ikke kan legge registreringene til grunn og registreringene vil til en viss grad være uten verdi. Ved å redusere antall alternativer, reduseres også mulighetene for feilregistreringer.

Utlendingsdirektoratet foreslår videre at det i tillegg skal registreres om det er framlagt dokumentasjon eller ikke. Dette støtter vi. I kulepunkt en gis det fem alternativer for hva som kan være kilden for de ID-opplysningene som registreres. For i) og ii) bør det også være mulighet for å kunne registrere hvilke reisedokumenter / andre offentlige ID-dokumenter som er forevist.

Mer om hvilke ID-dokumenter som skal registreres presenteres under punkt 2.2.

Alle disse registreringene bør være obligatoriske trinn.

Punkt 2.2 Identitetsdokumenter

Som nevnt under punkt 2.1 bør registrering av hvilke ID-dokumenter som er framlagt, være et obligatorisk trinn. Utlendingsdirektoratet foreslår å la være å registrere ID-dokumenter som generelt har liten verdi som bevis for utlendingens identitet. Vi er enige i dette forslaget og dette vil muligens gjøre det lettere å lese de registreringene som gjøres. Man vil da eksempelvis unngå registreringer hvor identiteten ikke regnes som sannsynliggjort, og det i tillegg framkommer at det er innlevert flere ID-dokumenter.

Det foreslås også å ikke registrere dokumenter utstedt av norske myndigheter. Vi foreslår at også disse dokumentene registreres. Det å skulle søke opp informasjonen om dem i de primære kildene, er noe som kan være ressurskrevende. Vi mener at alle ID-dokumenter vedkommende person er i besittelse av, bør framgå av registreringene. Strengt tatt utsteder norske myndigheter per i dag kun ett dokument som er formelt godkjent som et ID-dokument, pass, selv om dette egentlig er et reisedokument. Praksis er jo imidlertid at også at et norsk førerkort regnes som godkjent ID-dokument, og ettersom praksis foreløpig er slik, bør også disse dokumentene registreres og inkluderes på listen.

Listen i vedlegg 2 inneholder en oversikt over hvilke dokumenter som skal registreres. Vi foreslår å kun dele inn dokumentene i to kategorier, de som skal registreres og de som ikke skal registreres.

For kategori to – «Kan registreres (Der det har betydning)», framstår for oss som uklar. For det første er det på denne listen inkludert dokumenter som regnes som ID-dokumenter. Noen av disse ID-dokumentene er også dokumenter vi ofte ser blir presentert som underlagsdokumenter som danner grunnlag for utstedelse av pass, så dette er etter vår mening viktige dokumenter å få registrert at vedkommende har framlagt.

Vi foreslår også at skilsmisseattest blir lagt til listen ettersom bekreftelse på skilsmisse kan være relevant i enkelte saker.

For det annet legger vurderingstemaet «Der det har betydning», opp til et skjønn som kan føre til ulik praksis. Det kan videre forekomme saker der et dokument fra denne kategorien framstår som uviktig for en sakstype, men som for andre sakstyper eller år etter registreringen er gjort, kan få betydning. Det vil også i noen saker kanskje få betydning at noen har mange dokumenter som seg selv har liten verdi, men som samlet sett kan være med på å underbygge identiteten. Vi foreslår derfor på bakgrunn av de nevnte begrunnelser, at denne kategorien flyttes opp til dokumenter som skal registreres.

Den siste kategorien i vedlegget, «Ikke relevant (utstedt av Norge), foreslår vi å endre til bare «Ikke relevant». De dokumentene som nevnes i denne kategorien regnes uansett ikke som ID-dokumenter. Det er videre heller ikke det faktum at det er norske myndigheter som har utstedt dem som gjør at de ikke trenger å registreres, men det faktum at det ikke regnes som ID-dokumenter.

Punkt 2.3 Identitetsundersøkelser

Vi foreslår at det tas inn definisjon av begrepet «verifikasjon» i tillegg til definisjon av begrepet

«verifisering» i både RS 2011-040 Personkontroll av originale identitetsdokument ved søknader om visum og oppholdsløyve og RS 2012-009 ID-rundskrivet.

Vi foreslår videre at kategori iv) «Opplysninger om identitet er falsk» som nevnes under punktet «Verifikasjon av ID-dokumenter og/eller opplysninger om identitet, følgende skal registreres:», også inkluderes i alternativene under punktet foran, «Person- og dokumentkontroll, følgende skal registreres:».

Når det gjelder avsnittet som omhandler fingeravtrykk, lurer vi på hva den reelle forskjellen mellom « i) ikke tidligere registrert i nasjonale eller internasjonale registre» og «iv) ingen informasjon om identitet i internasjonale registre» er. Vil ikke en registrering i internasjonale registre innebære en eller annen form for informasjon om identitet?

Videre foreslår vi at det bør registreres hvilke nasjonale eller internasjonale registre man har foretatt søk i.

Alle disse registreringene bør også være obligatoriske trinn.

For rene statistikkhensyn vil registreringene om hvem som eventuelt har oppgitt uriktig ID uten å ha innlevert ID-dokumenter, og de som har innlevert ID-dokumenter som viser seg å være falske, være interessant tallmateriale.

Kommentarer til høringsnotatet av oktober 2011

Punkt 2.1 Registrering av riktighetsgrad av navn og fødselsdato

Innledningsvis kan det bemerkes at noe av bakgrunnen for at det synes som det ikke tas ut noe statistikk fra ID-registreringene, kan være at det er kjent at registreringene er noe varierende og at praksis for registreringene ikke er lik, slik at statistikken ikke vil være nøyaktig. Med bedre registreringer, vil det også være grunnlag for å hente ut bedre statistikk. Vi mener det kan være av stor interesse å kunne hente ut statistikk på antall innleverte ID-dokumenter, hvilke ID-dokumenter som er framvist, hvilke ID-undersøkelser er gjort o.l. Dette vil kunne bidra til analyser av utvikling og trender, og kunne gi oss et datagrunnlag vi til nå ikke har hatt.

Punkt 3.1 Generelt

Vi støtter UDI i at registreringene bør innføres før det kommer på plass automatiske løsninger for overføring av opplysninger mellom de ulike systemene. Det kan ta lang tid før slike tekniske løsninger er på plass. Vi mener derfor det bør foretas en prioritering på hvilke opplysninger som bør registreres allerede nå, og hvilke man eventuelt må vente med. Registrering av ID-opplysninger i UDB bør prioriteres og det er flere etater som allerede nå etterlyser bedre ID-registreringer i UDB for å kunne utføre et bedre ID-arbeid i respektive etater.

Punkt 3.2 Hvem skal gjøre registreringene?

UDI nevner det selv, men her er det ulike hensyn som taler for ulike løsninger. Vi er av den oppfatning at det er førstelinjen, altså den første som er i kontakt med personen som bør ha hovedansvaret for registreringene i UDB. De som foretar disse registreringene bør følgelig også ha god kunnskap både om person- og dokumentkontroll. Gitt at vi avventer organiseringen av ny førstelinje, mener vi diskusjonen må tas opp igjen når informasjonen om organiseringen av denne er på plass.

Av rene statistikkhensyn kan det videre være interessant om den første som registrerer dokumentet inn, opplyser om dette er innlevert av personen selv, en tredjepart, for eksempel en arbeidsgiver eller referanseperson, eller om dokumentet er funnet ved ransaking/undersøkelse av bagasje o.l.

Vi er enige i at det er UDI som bør ha det endelige ansvaret for å registrere opplysninger om ID i forbindelse med vedtaksfattingen. Det er den saksbehandlende instansen som bør foreta den endelige registreringen av personens identitet. Dette trenger etter vår mening ikke å medføre at instansene som er i kontakt med personen i forkant av dette, skal ha mindre ansvar for å registrere de opplysningene de mottar, inn i UDB.

Punkt 3.4 d) Når dokumentet er innlevert

Tabell over historikk over innleverte ID-dokumenter i tillegg til annen ID-historikk bør fortsatt være mulig. Dette er viktig informasjon i forhold til statistikk over hvor mange som eksempelvis legger fram dokumenter ved fremsettelse av søknad, etter avslag o.l. Ved en slik historikk vil det også være mulig å hente ut statistikk på hvem som eksempelvis leverte et falskt dokument først, og deretter et ekte dokument.

Med vennlig hilsen

Zybeln Beck
seksjonsleder

Hanne Tannvik Svendsen
seniorrådgiver

Saksbehandlers navn:
Hanne Tannvik Svendsen
hanne.svendsen@nidsenter.no
+47 957 27 667